

Fra den Gamle Tegners Penalhus

Mel: Fra den gamle pavillion

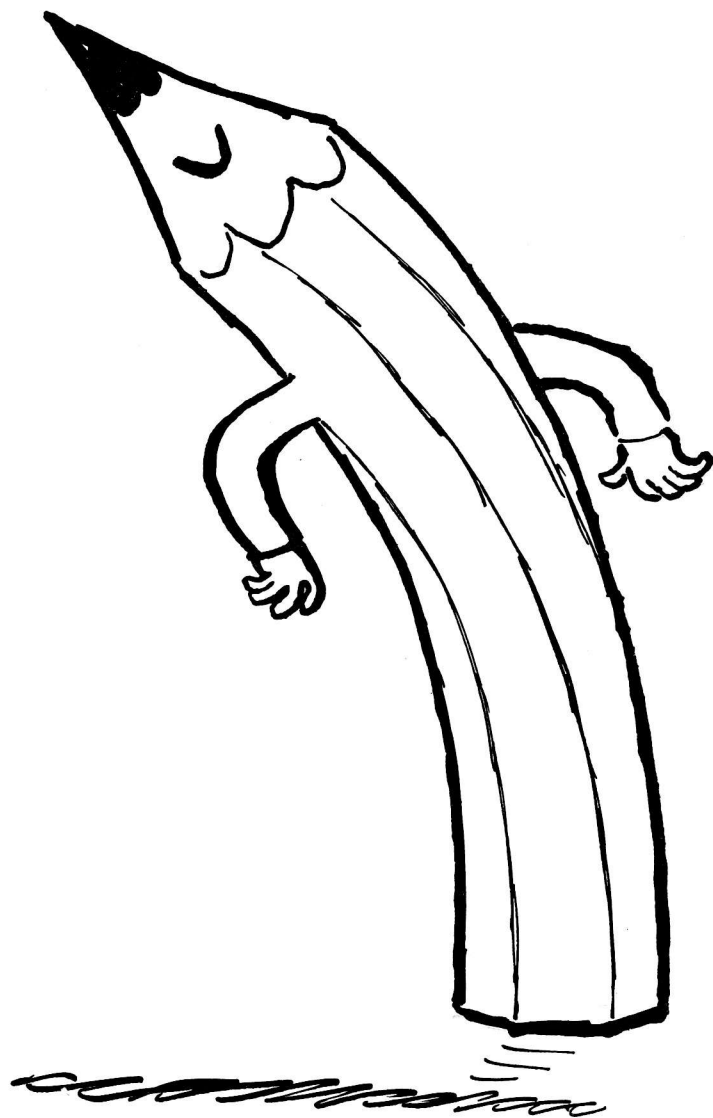
Jeg er en af tegner'ns 'spidse penne'
som tit må vende
mig i min grav
når jeg tænker på, hvad jeg blev brugt til
når han i skruk stil
sku' tegne Kragh
eller præsidenten
ham med Watergate'n
mens han sidder der og lyver.
Jeg drømmer mig tilbage til de skønne ungdomsår
da papiret lyste hvidt
og jeg sku' fise rundt og tegne pi'er med runde lår
og ta'andre søde skridt.
Han sad jo der og så' så rar og god ud
det ku' da kun gå godt og ikke galt.
Go'moren, det blev nærmere en blodtud,
det blev hartad kat'strofalt!

Prøv engang at sætte jer i mit sted
all' jer fra Thisted
og Smørumovre.
Efter man har sovet godt i bakken
så bliver takken
en rædsom dag.
Tegner'n står i døren
han er ude med snøren
se, nu sætter han sig ned.
Han griber om min uskyldsrene, slanke pigekrop
fingren' rør' min nøgne hud,
jeg prøver med min ømme tå forgæv's å skringe STOP
før han stikker øjne ud
på en ell' anden stakkels afrikaner
der sidder der og spiser sine ben,
om lidt er det den sidste Mohikaner
der er slemt på skideren.

Oh, et liv som blyant er forfærd'ligt
det 'mer' end smert'ligt
med al den voldtægt.
Hvorfor ka' han ikke bare dømmes
hans bankbog tømmes
og kroppen hængt?!
Jeg ku' tegne vid're
fugle små som kvidre,
hjerter på et møbelstof.
Så ku' den gamle tegner traske helt ad Helved' til
og ta' Ekstra Bladet med
og han ku' tale svensk og prøv' å spille klarinet
og vi andre ku' få fred.
Og alle I, som syn's han er så yndig
med tiden ku' I gå den samme vej,
så risikoen ved at være syndig
ikke mer' ku' ramme mig!

Et offer for vold!

4. maj totusindogtolv

- ja, nu er blyantens søndt! K-

